

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Ιουνίου 2015 — GHC κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-847/14) ⁽¹⁾**(Περιβάλλον — Προστασία της ζώνης του όζοντος — Φθοριούχα αέρια του θερμοκηπίου — Κανονισμός (ΕΕ) 517/2014 — Διάθεση υδροφθορανθράκων στην αγορά — Καθορισμός τιμής αναφοράς — Κατανομή ποσοστώσεων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Μέθοδος υπολογισμού)**

(2015/C 262/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: GHC Gerling, Holz & Co. Handels GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: D. Lang, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Hermes και K. Mifsud-Bonnici)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως της εκτελεστικής απόφασης 2014/774/ΕΕ της Επιτροπής, της 31ης Οκτωβρίου 2014, για τον καθορισμό, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 517/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα φθοριούχα αέρια του θερμοκηπίου, των τιμών αναφοράς για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2015 έως την 31η Δεκεμβρίου 2017 για κάθε παραγωγό ή εισαγωγέα που δήλωσε ότι διέθεσε υδροφθορανθρακες στην αγορά βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 842/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 318, σ. 28), καθόσον αφορά την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση 2014/774/ΕΕ της Επιτροπής, της 31ης Οκτωβρίου 2014, για τον καθορισμό, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 517/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα φθοριούχα αέρια του θερμοκηπίου, των τιμών αναφοράς για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2015 έως την 31η Δεκεμβρίου 2017 για κάθε παραγωγό ή εισαγωγέα που δήλωσε ότι διέθεσε υδροφθορανθρακες στην αγορά βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 842/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, καθόσον αφορά την GHC Gerling, Holz & Co. Handels GmbH.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 56 της 16.2.2015.

Προσφυγή της 26ης Μαρτίου 2015 — Ben Ali κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-149/15)

(2015/C 262/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sirine (Cyrine) Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Ali (Τύνιδα, Τυνησία) (εκπρόσωπος: S. Maktouf, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2011/72/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στην Τυνησία (ΕΕ L 28, σ. 62) και τον κανονισμό (ΕΕ) 101/2011 του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στην Τυνησία (ΕΕ L 31, σ. 1) όπως ανανεώθηκαν ⁽¹⁾ και τροποποιήθηκαν ⁽²⁾ περιοδικά (στο εξής: προσβαλλόμενες πράξεις), καθόσον περιλαμβάνουν την προσφεύγουσα·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, δεδομένων των πολιτικών αλλαγών που συντελέστηκαν στην Τυνησία, η αιτιολόγηση των κυρώσεων δεν είναι πλέον βάσιμη.

Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, εφόσον η εθνική ποινική διαδικασία κατά της προσφεύγουσας διεξάγεται με παρελκυστικό τρόπο και, συνεπώς, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα βρίσκεται υπό «ουσιαστική» έρευνα για παραβάσεις που δικαιολογούν την επιβολή των κυρώσεων.

Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από ανεπαρκή αιτιολόγηση, καθόσον οι λόγοι, τους οποίους επικαλείται το Συμβούλιο για την καταχώριση της προσφεύγουσας στον κατάλογο, απλώς επαναλαμβάνουν την αιτιολόγηση των κυρώσεων.

Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας, καθόσον της επιβλήθηκαν αυθαίρετα μέτρα που σκοπό έχουν να διευκολύνουν τη μελλοντική κατάσχεση στοιχείων του ενεργητικού της. Συνεπώς, η προσφεύγουσα επικαλείται παραβίαση του δικαιώματός της ιδιοκτησίας, καθώς και του τεκμηρίου αθωότητας της.

Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον η επιχειρηματολογία του Συμβουλίου και οι προβαλλόμενες προς στήριξη της εν λόγω επιχειρηματολογίας εθνικές διατάξεις δεν είναι σύμφωνες με την αιτιολογία των κυρώσεων.

(¹) Απόφαση 2012/50/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2012, για τροποποίηση της απόφασης 2011/72/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στην Τυνησία (ΕΕ L 27, σ. 11) και απόφαση 2013/72/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2013, για τροποποίηση της απόφασης 2011/72/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στην Τυνησία (ΕΕ L 32, σ. 20).

(²) Απόφαση 2014/49/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2014, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/72/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στην Τυνησία (ΕΕ L 28, σ. 38) και εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 81/2014 του Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2014, περί εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 101/2011 για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών λόγω της κατάστασης στην Τυνησία (ΕΕ L 28, σ. 2).

Προσφυγή της 13ης Απριλίου 2015 — *Sopra Steria Group* κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-181/15)

(2015/C 262/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Sopra Steria Group SA* (Annecy-le-Vieux, Γαλλία) (εκπρόσωποι: A. Verlinden, R. Martens, και J. Joossen, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την αγνώστου ημερομηνίας απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για έναρξη διαδικασίας διαπραγματεύσεως χωρίς τη δημοσίευση προκηρύξεως διαγωνισμού για NPE-15.8·